

Rev. Draugelis

Spalių-October 15, 1932

2327 W. 23rd Pl. No. 14, (338)

Chicago, Ill. 24

VYTIS

(The Knight)

Dabartinių Laikų Mėgiamiausias Sportas.

"THE ROLLICKER"

By Agatonas.

The Village Motorsmith

Under the spreading chestnut tree
 A stubborn auto stands:
 The smith an angry man is he
 With trouble on his hands.
 The carburetor seems to be
 The cause of all his woe;
 He tightens half a dozen bolts,
 But still it doesn't go.
 He sits beside the road to give
 His brain a chance to cool,
 And ponders on his training at
 The correspondence school.
 And then he starts his job once more
 And just by chance 'tis seen
 The cause of all his trouble is
 He's out of gasoline.

— Anon. —

At a baseball game there was a
 young lady with an escort. She
 had never been to a game before.
 "Isn't that pitcher grand?" she said
 "He hits their bats no matter how
 they hold them."

— 0 —

One of the most terrible example
 of reckless driving is a woman at
 work with a hammer and some
 nails.

— 0 —

Wouldn't a rabbit be chesty,
 though, if it knew that it was
 growing a nice sealskin coat.

— 0 —

Java, with a population of 690
 per square mile, is the most densely
 populated body of land in the world.

— 0 —

Latest Scotch football team yell:
 "Rah! Rah! Rah!" Get the quarter
 back!"

— 0 —

There is nothing more pathetic
 than to see a horse fly perch on an
 automobile.

— 0 —

They say that the modern dances
 have developed by leaps and bounds.

— 0 —

As chilly as some bankers are,
 It's no wonder that their bank's
 assets get frozen.

— 0 —

Two darkies discussing their bank-
 er.

"Dey say he's kindah tight," said
 one.

"Tight nothin'!" said the other,
 "dat man's as lib'l as dey makes
 e'm. He loaned me five dollahs two

years ago an' he ain nevah ast fo'
 it yit. Eb'ry Sat'day I goes 'roun'
 an' pays 'im bits in trust, an' he
 says foh me not to worry 'bout no
 principal. No suh! dat banker shu-
 ham white!"

— 0 —

Doll: — "Handsome men are al-
 ways conceited."

Dick: — "Not always; I'm not."

— 0 —

Beneath the spreading chestnut
 tree
 The smith worked like the deuce,
 But now he's selling gasoline,
 Hot dogs and orange juice.

THE REWARD

— 0 —

Mrs. Newlywed — "Now, George,
 dear, if I do all the cooking for a
 month, what will I get?"

George — "You'll get my life in-
 surance and a long black veil."

Phone Victory 3486

The Bridgeport Knitting Shop

NERIA PLONUS IR STORUS VIL-
 NONIUS SVEDERIUS DEL VYRU,
 MOTERU, MERGINU IR VAIKU.

Parduodame vilnones gijas del
 ivairiu neriniu. Mes parduodam ze-
 mom kainom idant galetumet sutau-
 pyti nuo 75 nuoš. iki 100 nuošimciu.

NERIAM VILNONES PANCIAKAS
 DEL MOTERU IR VYRU. TAI-
 SOM SENUS SVEDERIUS.

F. Salemonavičia

504 W. 33rd St. Chicago.

Arti Normal Ave.

Atdara Dienomis ir Vakaraish.

DR. S. BIEZIS
 PHYSICIAN and SURGEON
 OFFICE: 2201 West 22nd Street
 Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
 Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
 Phone Republic 7868—By Appointment
 Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Phone Cicero 1260
Dr. A. J. Gussen
 LIETUVIS DENTISTAS
 Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
 Sundays by Appointment
 1817 WEST 14th STREET
 CICERO, ILL.

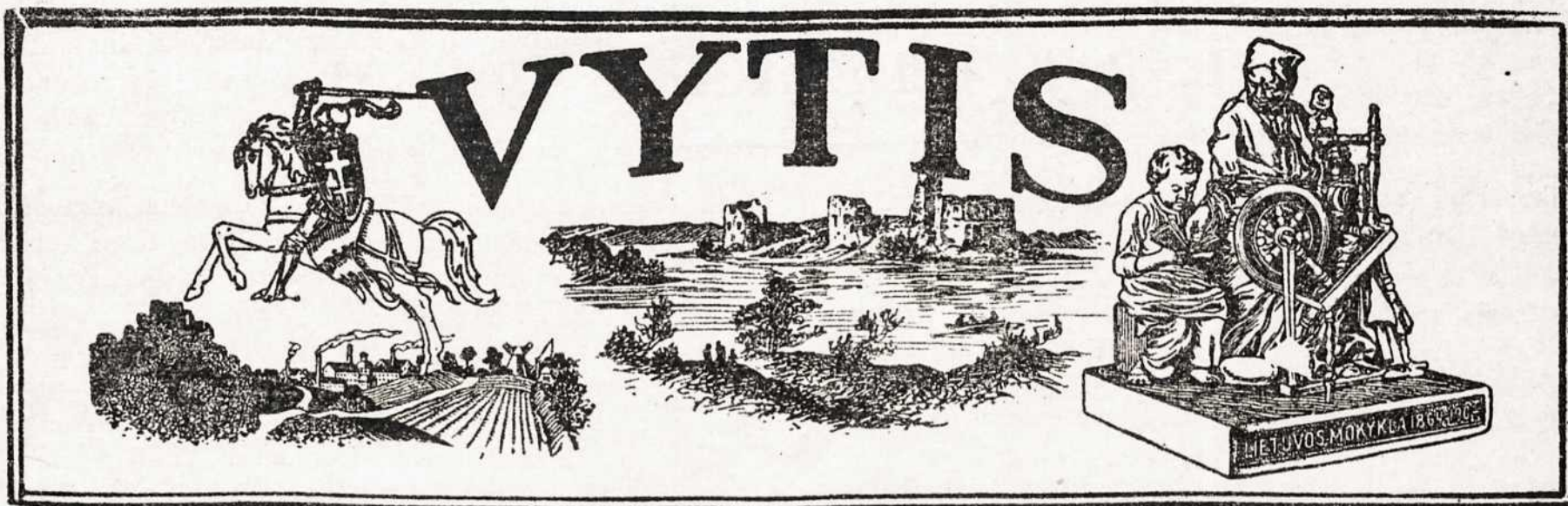
Telephone Lafayette 5820
Dr. A. J. Paukštys
 DENTISTAS—X-RAY
 GAS GIVEN
 4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066
Dr. B. J. Rooth
 LIETUVIS DENTISTAS
 VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
 6:30 - 9 v. v.
 7054 South Western Avenue

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617
 Res.6707 So. Artesian Avenue
DR. J. J. SIMONAITIS
 GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
 2423 West Marquette Road
 VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.;
 Ketr. 9 - 12 ryto.

Office Phone Lafayette 4180
DR. V. C. STEELE
 DENTIST
 4180 Archer Avenue
 Chicago, Ill.

Telefonas Yards 1188
Stanley P. Mažeika
 GRABORIUS IR
 BALZAMUOTOJAS
 Moderniška Kopyčia Dovanai
 3819 AUBURN AVENUE

VIEININTĒLIS AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO LAIKRAŠTIS.

METAI XIV.

SPALIŲ-OCTOBER 15 d., 1932 m.

NO. 14, (338)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.00
6 Months	1.50
In foreign countries and Chicago yearly	3.50

ADVERTISING RATES ON APPLICATION

Address all communications to:

" V Y T I S "

4736 South Wood Street,

Telephone Lafayette 6298

Chicago, Ill.

" V Y T I S "

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai
PRENUMERATA:

Metams	\$3.00
Pusmečiui	1.50
I Užsienį ir Chicagoj Metams	3.50
Pavieniais Numeriais	.15

" V Y T I S "

4736 South Wood Street,

Telephone Lafayette 6298

Chicago, Ill.

SUKRUSKIME VYČIAI

Vienas žodis — ne šneka,
Vienas Vyras — ne talka.
Kai du stos, visados,
Daugiau padarys.

Jau prabėgo du mėnesiai nuo paskutinio Vyčių Seimo. Per tą laiką Centro Valdyba jau pilnai susipažino su savo darbu, o kuopų nariai turėjo progos apkalbėti Seimo nutarimus ir pasirošti jų įvykinimui. Tat šiandien pakalbėkime, kokie turėtų būti mūsų pirmieji darbai.

Seime nemaža laiko buvo praleista suradimui būdų, kaip pagerinti "Vyčių". Seimas nustatė, maždaug, koks turėtų būti "Vyčių" turinys ir panašiai, bet seimas nenurodė, iš kur reikia imti pinigus, kad jį išleisti. Tat Centro Valdyba pradėdama savo darbą randa, kad be kuopų ir jų narių pagalbos ji negalės to dalyko įgyvendinti.

Ne vienas paklauskite kuo gi aš galiu prisidėti prie šio nutarimo įgyvendinimo. O visaip: jūs padėsite daug jei užsimokėsite savo mokesčius, o dar daugiau jei prie tų savo siunčiamų centų pridėsite savo pageidavimus, nurodančius kuom "Vyčių" yra taisytinas. Kuopos yra ra-

ginamos suruošti vakarų ar šiaip pramogų, kurių pelno dalį skirtų Centrai. Žinokite, kad Centras tikrai tiek gali nuveikti, kiek nariai ir kuopos pritaria ir remia jo nutarimus. Jei ir toliau Centras gaus tiek mažai pajamų, kiek iki šiol, tai ateity "Vyčių" išeis tik kartą į mėnesį.

Kitas labai svarbus dalykas yra tarpresnių santykių užmezgimas tarp kuopų ir Centro. Ir todėl būtų pageidautina, kad kuopos trumpoje ateity praneštų Centrai apie savo bendrą stovį, pažymėdamos savo finansinį stovį, narių skaičių, kuom daugiausia užsiima (drama, sportu, mokslu, visuomeniniu darbu). Centras žinodamas kuopų padėtį galės imtis priemonių, kuriomis galės nurodyti kuopoms, kaip pagerinti jų veikimą. Mums yra labai svarbu, kad veiktume sutartinai ir artimiausiam kontakte.

Nelaukite rytojaus, nes tai yra labai vylinga diena, bet imkimės vykdyti savo planus šiandien. Gal tas darbas atrodys sunkus, neįveikiamas, bet tai netiesa. Jauniems vyrams ir moterims niekas negali užkirsti kelio, niekas nedrįsta jų jėgoms priešintis.

Todel sukaupę savo jėgas žengkim prie darbo!

A. L. R. K. FEDERACIJOS DARBAI

Laikraščius skaitančioji Amerikos lietuvių katalikų visuomenė jau gerai yra painformuota apie istoriškąjį Federacijos 22-ą kongresą, įvykusį rugpiūčio 23 d. Pittsburgh, Pa. Visi lietuvių katalikų laikraščiai plačiai aprašė kongreso eigą, idėjo jo svarbias rezoliucijas ir tuo parodė, kad jie solidarizuoja su Lietuvių Katalikų Federacija ir jos darbais, dirbdami Dievo garbei ir tautos gerovei.

Naujoji A. L. R. K. Federacijos valdyba išiskaičius garbingo kongreso nutarimus, dar kartą peržiūrėjus šios mūsų vyriausios organizacijos dėsnius, pajuto, kad ant jos pečių uždėtos malonios, bet labai atsakomings pareigos. Dėl to savo darbo pradžioje prašo visų dvasininkų, Federacijos skyrių ir visų veikėjų ko-operacijos, kad galėtumėme įvykti gyveniman bent dalelę tų kilnių užsibrėžimų. Ir gražiausi kongreso nutarimai nueis niekais, jei jų nevykinsime; ir didžiausios valdybos pastangos nutarimus įvykinti bus bergždžios, jei plačioji visuomenė neis jai į talką.

Federacijos tikslas gražus, jį vykinant darbo daug. Jos tikslus konstitucija taip apibrėžia:

1. Suvienyti visus lietuvius katalikus taip pavienius asmenis, taip jų draugijas ir organizacijas.
2. Suvienodinti lietuvių katalikų viešąjį veikimą.
3. Atstovauti Amerikos lietuvius katalikus spaudoje ir viešame veikime.
4. Palaikyti ryšius su Amerikos Katalikų centrinėmis organizacijomis.
5. Atstovauti lietuvius katalikus viešajame Amerikos katalikų veikime.
6. Palaikyti ryšius pirmoj eilėj su Lietuvos katalikais per Lietuvos Katalikų Veikimo Centrą ar tolygią organizaciją.
7. Atstovauti Amerikos lietuvius katalikus santykiuose su Lietuvos Katalikais.
8. Palaikyti ryšius su pasaulinėmis katalikų organizacijomis ir atstovauti Amerikos lietuvius katalikus santykiuose su pasaulio katalikais.

Tuos darbus dirbti šiek tiek palengvins toji aplinkuma, kad su Lietuvos Katalikų Centru, veikiančiu sunkiose sąlygose jau iš seniau užmegsti ryšiai, su Amerikos katalikų veikimo centru tuoj bus susitarta bendradarbiauti ir, tikimės, daug padės įsteigtas prie Federacijos centro Informacijų Biuras. Mus drąsina daugiau dirbti ir tas faktas, kad 22 kongrese Federacija gavo savo darbams Amerikos vyskupų užgyrimą.

Kokių darbų pirmiausiai imsime?

1. Pirmoje vietoje reikia, kad visose mūsų didesniuose lietuvių centruose atsirastų Federacijos apskričiai su veikliomis valdybomis, kad sustiprėtų skyriai, kad į Federaciją įtraukti ko daugiausia lietuvių katalikų organizacijų ir draugijų. Tam tikslui bus reikalinga trumpoje ateityje suorganizuoti talką (vają).

2. Spalių mėn. 9 d. yra Vilniaus užgrobimo diena. A. L. R. K. Federacija pirmoji pradėjo tą darbą, kaip mūsų tautos gedulo dieną, rinkti aukas Vilniaus krašto lietuvių reikalams ir kas met atnaujintu pasiryžimu dirbti del atvadavimo Vilniaus. Kaip kasmet, taip ir 22 Federacijos kongresas energingai ragina visus Federacijos skyrius ir visas kolonijas tinkamai minėti spalių mėn. 9 d. parinkti aukų Vilniaus lietuvių našlaičių sušelpimui ir, kiek galint, daugiau praplatinti neseniai išleistus „Vil-

niaus Pasmus". Spalių mėn. 9 d. programa turi susidėti iš: a) pamaldų bažnyčiose už tuos karžygius, kurie žuvo begindami Vilnių; b) prakalbos ar paskaitos; c) koncertai su patrijotiškais mūsų dainomis.

3. Š. m. spalių mėn. 23 d. Aušros Vartų parsalėj, Chicagoj įvyksta Amerikos Lietuvių Kolegijos rėmėjų organizacijos seimas. Dėl to kelias žodžiais nuoširdžiai raginame lietuvių visuomenę eiti Amerikos Lietuvių Kolegijos vedėjams į talką. Tatai padaryti bus gera proga per Am. Liet. Kol. Rėm. seimą.

4. Rugpiūčio mėn. 28 d. turėjo būti atidarytas Lietuvos Katalikų Universitetas. Lietuvos vyriausybė pastojo tam kelią. Koku tikslu taip pasielgė, katalikiški laikraščiai jau rašė. Federacijos centras yra išnešęs protestą ir jį spaudoje jau paskelbė. Bet ir to dar neužtenka. Skyriai, visos draugijos, organizacijos ir net parapijos atskirai turėtų išnešti protesto rezoliucijos.

Tie tai, mūsų nusimanymu, yra pirmieji mūsų organizuotosios visuomenės darbai, kuriuos turime dirbti ir nuoširdžiai ir sistematingai.

Tad, į darbą!

A. L. R. K. Federacijos Centro Valdyba:
Prof. F. B. Mastas, Pirmininkas,
L. Šimutis, Sekretorius,

P. S. Visais A. L. R. K. Federacijos reikalais reikia kreiptis į L. Šimutį sekretorių, 2334 S. Oakley Ave. Chicago, Ill.

„Vilniaus Dienos“

Vilniaus dienomis vadiname tą trumpą, bet neužmirštamą istorijos faktą, kada Lietuviai vaidė Vilnių, kaipo nepriklausomi šeiminkai (suveranai). Tai buvo 1920 metais: rugpiūčio 26 d. Lietuvos kariuomenė įžengė į Vilnių; ir į Vilnių persikėlė Lietuvos Respublikos valdžia; bet spalių 9 d. teko Vilnių apleisti del lenkų klastingo žygio; lenkai spalių 7 d. Suvalkucse pasirašė, kad Vilniaus nepuls, o spalių 9 d. Vilnių užgūlė želigovskio kareiviai. Reiškia, Vilnius Lietuvos valdžioje tik pusantro mėnesio teišbuvo. Bet tas pusantro mėnesio laikas lieka mums brangus, ir amžinai minėtinas. „Vilniaus Dienos“ tegul sutvirtina mus kovoti uz Lietuvių tautos teises, už suvienytą Lietuvą tol, kol mūsų Vilnius vėl bus mūsų. Kova už Vilnių dabarties metu eina idėjine vaga per Vilniečių apšvietą, per jų tautinį susipratimą ir per jų ekonominį įsitikinimą, kad ne Lenkijos jungs, bet suvienytos Lietuvos laisvėje glūdi Vilniaus ir Vilniečių šviesi ateitis.

Eikime Talkon Mūsų Broliams Vilniečiams!... Bet kaip? a) Štai „Vilniaus Geležnio Fondo“ komitetas kiekvieną mūsų kviečia įsigyti „Vilniaus Pasą“ už dešimtuką (10 ct.) ir kas mėnesį į tą pasą klijuoti bent vieną gražų „Vilniaus ženklelį“. „Vilniaus Ženkleliai“ yra septynių rūšių:

1. „Vytautas“ 1 ženkl. po 1 dol. 10 lit.
2. „Vytauto Priesaika“ 1 ženkl. po 50c. 5 lit.
3. „Aušros Vartai“ 1 ženkl. 20c. 2 lit.
4. „Vilniaus Universitetas“ 1 ženkl. 20c. 2 lit.
5. „Gediminas“ 1 ženkl. 10c. 1 lit.
6. „Gedimino Kalnas“ 1 ženkl. 10c. 1 lit.
7. „Dailiausia Vilniaus Bažn.“ 1 ženkl. 5c. 50c.

Lietuviai! Vyrai, moters, seni ar jauni: įsigykite Vilniaus pasą ir Vilniaus ženklą! Juk be paso kelias į Vilnių neatsidarys...

Štai kitas būdas Vilniečiams talkon: yra išėjusi iš spaudos nepaprasta knyga apie Vilnių ir Vilniečių lietuvių persekiojimus. Ta knyga vadinasi „VILNIAUS GOLGOTA“. Knyga yra didelė — 658 puslapių su 200 paveikslų. Jos kaina su pristatymu 70 centų. Visi centai eina Vilniečių reikalams per Vilnių Vaduoti Sąjunga Kaune.

Susivienijimai, draugijos, klubai: — reikalaukime Vilniaus pasų, ženklų ir literatūros — eikime Vilniečiams į talką!

— Lietuvos Žmogus.

O šiančiose Giriose

Vėlus vakaras. Žara nukrybo į šiaurę ir pamazū artinosi į rytus, norėdama vėl gražia, skaisčia ryto saule patekti. Aplink pilį šnara šimtmečių ažuolų giria. Pily tylu. Tik viršuje bokšto stovi ietimi pasirėmęs, sargybinis ir sakalo akimis dairosi aplinkui. Slenka valandos. Staiga tolumoje, kur susilieja miškas su dangumi, kažkas švystelėjo ir pasirodė degančio laužo pašvaistė. Sargybinis sujudo, pažvelgė į toli ir nusikabino tauro ragą nuo pečių. Pasigirdo skardus balsas. Pily visi smūlo. Ant sienų pasirodė rūsūs kariai ir niūriai žvalgėsi į toli. Bokšte pasirodė taip pat keletas vyrų ir netrukus jo viršūnėje sušvito didžiulis laužas. Tai buvo ženklas lietuviams.

Valdovas susimąstęs vaikščiojo savo seklyčioje, kai tarnas atbėgęs pranešė, kad atvyko gretimos pilies kunigaikščio Vainūto pasiuntiniai ir nori skubiai pasikalbėti su valdovu Tarimantu. Tarimantas trumpai įsakė pasiuntinius įleisti, o pats liko vaikščioti, paskendęs giliose mintyse.

Pasigirdo žingsniai, ir į kambarį įėjo du pasiuntiniu. Tai buvo aukšti stiprūs vyrai. Jų veiduose buvo matyti nuovargio bei nemigo žymės, bet akys žibėjo kerštinga ugnimi.

Valdovas juos pažino. Jaunesnysis buvo Vainūto broliavaikis Zubrys, o vyresnysis ištikimas patarėjas Sūvartas. Tarimantas, širdingai juos pasveikinęs, liepė sėsti prie židinio ir papasakoti, kas taip anksti juos čia atvijo. Pasiuntiniai padėkojo ir stovėdami papasakojo: šiandien, apie vidurnaktį, bokšto sargybinis užgirdo netoliese girioje, it ginklų žvangėjimą ir pranešė Vainūtui. Tas išsiuntė Zubrį su keliais jaunais lietuviais pasižvalgyti.

Atsargiai slinko lietuviai girios tankme, kai visai netoli pasigirdo vokiškai tarti žodžiai. Tai buvo vokiečių, kryžievių, būrelis. Lietuviai užkrite už krūmų laukė. Pasirodė pirmieji vokiečiai, lietuviai puolė juos, teko smarkiai susikirsti. Vokiečiai pabėgo, palikę kelis nukautus. Zubrys apžvalgęs grįžo į pilį. Pasirodė, kad aplinkinė giria, pilna vokiečių kariuomenės, kuri ruošėsi pulti Vainūto pilį. Todėl Vainūtas skubiai pasiuntė juos prašyti Tarimanto, kad jis iš netyčių užpultų nemetus kryžievius, puolančius jo jilį.

Sūvartas baigė ir, nusilenkęs, laukė Tarimanto atsako.

Tarimantas, suraukęs antakius, vaikščiojo seklyčioje, staiga sustojo ir plekštelėjęs Sūvartui per petį sušuko:

— Gerai! Nuvyk ir pasakyk Vainūtui, kad kai tik prireiks pagalbos, aš būsiu ten. O dabar eikit pavalgykit, pailsėkit ir paskui vykite pas savo valdovą.

Pasiuntiniai išėjo. Tarimantas pašaukė tarną ir įsakė pranešti apylinkės karžygiams, kad, anksti rytą, susirinktų visi į pilį, pasiruošę kovai.

Daugelis lietuvių jau buvo susirinkę, pastebėję laužo šviesą, o dabar vakarop jų prisirinko pilnas kiemas. Jaunų ir senų, raitų ir pėsčių, pasiryžusių ginti savo tėvynę nuo amžinų priešų.

Tarimantas, pasitaręs su senesniais karžygiais, pasiuntė būrelį lietuvių žvalgybon. Vadu paskyrė jauną, bet drąsų karžygį Liūbartą.

Išėjė iš pilies penketas vyrų smuko į girios tankumyną. Mažais, tik jiems žinomais, šunkeliais slinko jie Vainūto pilies link.

Giria praretėjo, pasirodė dirbamas laukas, ir netoliese, prie upės, ant kalno, Vainūto pilis. Žvalgai prislinko prie krūmų upės pakrantėje ir pasislėpė juose. Papiu nuslinko jie į tą girios pusę, kur Sūvartas sakė, randasi kryžiuočiai.

Paėję dar kokį kilometrą vingiuotu girios takeliu, vyrai sustojo. Visai netoli, upės pakraštyje, buvo matyti kryžiuočių stovykla. Bet joje visi judėjo, matyt, ruošėsi žygiui. Barzduoti vokiečiai galando kardus, kiti vilkosi šarvus, balnojo žirgus. Ir netrukus kryžiuočiai, pasiuntę žvalgus į priekį, pasijudino iš stovyklos.

Tarimanto vyrai grįžo už Vainūto pilies ir pasislėpė miške laukė vokiečių, kurie netrukus pasirodė. Apsiautę pilį dideliu pusračiu susitvarkė puolimo tvarka ir, sugriaudus patrankoms, pradėjo puolimą.

Liūbartas su savo vyrais grįžo pas Tarimantą ir papasakojo apie vokiečių puolimą. Tarimantas, jo išklauses, liepė lietuviams užsėsti žirgus, ir miško takmė išsisklaidė didvyrių grandinėse.

Kai Tarimantas su savo karžygiais pasiekė Vainūto pilį, kovos buvo pats įkarštis.

Jis sustojo krūmuose ir suskirstė savo kareivius būreliais, nutardamas apsupti vokiečius. Kariai neramiai sėdėjo žirguose laukdami sutarto ženklo. Staiga pasigirdo tauro rago balsas ir lietuviai šaukdami „Perkūne, išgelbėk!“ puolė kryžiuočius iš visų pusių. Sustoję per šimtą žingsnių paleido tūkstančius vilyčių, ir netrukus išsigandusiems vokiečiams reikėjo atsisukti nuo pilies į savo naująjį priešą. Vainūtas taip pat išpuolė iš savo pilies su kariais. Vokiečiai pakriko, palikdami šimtus sužeistų ir užmuštų. Kova buvo baigta.

Vainūtas savo išgelbėtojus pasikvietė pasilsėti ir bematant menėse ir kieme atsirado ažuoliniai stalai, o ant jų putojo midus, alus, kvėpėjo keptomis žąsimis, spirgintos briedienos kepsniais.

Lietuviai linksminosi nugalėję... — Gr... („V.“).

JUMORISTINIAI PALYGINIMAI MUSŲ LIAUDIES KALBOJE.

Nauda, kaip iš ožio — nei pieno, nei vilnų,
Greitas, kaip žydo bernas.
Pasklijo, kaip Grigo bitės.
Pritiko, kaip šuniui botagas.
Susigėdo, kaip kumelė vežimą išvertus.
Myli, kaip šuo žydą.
Piktas, kaip morčiaus katinas.
Bučiuoja, kaip Judošius Jėzų.
Rokuojasi, kaip žydas už pipirus.
Trepši, kaip ožka ant ledo.

WITHIN ONE INCH...

The honorable Judge Cotter arose from his chair at the evening meal, murmured his grace, and looked from the upturned faces of his five children to that of his wife across the table.

"I am going into the library to study over the evidence in an important court case. See that no one disturbs me."

Mrs. Cotter paused in the act of spooning her dessert.

"I'm afraid", she said in mock-seriousness. "you are growing more pompous each day. Your most ordinary case sounds like an edict delivered from the bench."

Judge Cotter, already on his way out of the dining room, detected the amused look in the blue eyes of his wife and commented over his shoulder, "That, my dear, is what we judges usually call contempt of court."

The laughter which followed fell on deaf judicial ears.

Judge Cotter entered the library and, as a precautionary measure, locked the door behind him. He switched on the table lamp, picked two, three, four fat brown and green volumes from the shelves, lighted a fresh cigar, and settled down with a satisfied grunt into an easy chair.

The library was a large room, with book-lined walls and several huge chairs upholstered in brown and green leather. At one end of the library three long windows looked out on a low open side porch. The windows were open, and the cool summer night air gently swayed the gloss curtains and overdrapes.

There were two doors in the library. One door in which Judge Cotter had just turned the key opened from the hall into the library. The other door, which was ajar, opened into a small room adjoining the library.

This small room was called the "Chapel". It was not much larger than a generously proportioned storage room and done in quiet and subdued color tones. At one end of this chapel was erected a tiny white altar modelled on classic lines. A beautiful carved statue of the Sacred Heart occupied the center of the altar. Before it was burning a ruby vigil lamp. Several kneeling benches were arranged in pewlike formation. At one side of the chapel was a small geometrically designed leaded colored glass window.

For more than a hour Judge Cotter read and re-read the documentary evidence on the table before him, only pausing now and then to search through one or more of the huge law books piled beside him, or to take time out to shake the ashes from his cigar and relight it.

Suddenly, and yet gradually, Judge Cotter became consciously aware of a slight scratching noise at the open windows. He paused in his work and listened intently, keeping his eyes on the papers before him.

Yes. He was sure now that someone or something was there at the windows. He decided to investigate the cause of the strange sound.

As Judge Cotter rose from his comfortable chair, a voice from behind him spoke a command in a low tense whisper:

"Stay right where you are, Judge, and don't move or say a word."

Judge Cotter obeyed. He decided it was the only logical thing to do under the existing circumstances.

Slowly and softly the intruder crept around to the other side of the library. Judge Cotter could now see the man in the full light of the table lamp.

He was a slim young man in a brown ill-fitting suit and a dirty gray cap pulled down tightly over his forehead. On his haggard scowling face was a beard of a week's growth. In his right hand he held a shining revolver which he waved in a menacing manner.

"I suppose you don't remember me, eh, Judge" sneered the young man.

Judge Cotter eyed the stranger up and down thoughtfully and then shook his head.

"No, I don't remember you. What do you mean by entering my home and threatening me with that revolver? Do you know that armed robbery carries with it a greater penalty than that of unarmed robbery?"

"Oh, yeah?" scoffed the young man. "Well, I didn't come here tonight to rob you. I came here tonight to wipe you out, to put you on the spot, to kill you, to murder you. Now, do you understand?"

Judge Cotter plainly saw that the man was mentally whipping himself into some form of self righteous anger.

"Why do you wish to commit murder?" asked Judge Cotter coolly.

"Trying to make believe you don't know, eh, Judge? Remember two years ago when you sent me up to the state prison for two years for a holdup? Well, I'm that guy. Now it is my turn."

Judge Cotter again shook his head. "I don't remember your case. I pass judgment on hundreds each year. If I sentenced you to serve two years, it was because you were guilty."

"Sure, I was guilty," agreed the man. "But you guys are too wise. Us little guys don't have a chance."

"In these United States you have as much right as any other member of society", explained Judge Cotter. "I advise you to obey the law and keep out of jail."

"Says you" mocked the man. "Well, from now on me and you law guys are enemies. And every chance I get I'll bump you guys off. And tonight I'm going to..."

The threat of the man was interrupted by a loud and prolonged rap on the locked library door.

"Daddy! Daddy! Let me in. I got something to tell you. Let me in...!"

"Who's that?" whispered the man, and he looked uncertainly toward the door and pointed his gun at it.

"For Heaven's sake" beseeched Judge Cotter, "don't shoot. It's my little son, Bobby."

There was more rapping on the door.

"Daddy! Let me in. Pleeeeeease!"

The roving eyes of the intruder discovered the half opened door which led into the chapel. He turned to Judge Cotter.

"I'll go in here and you get rid of the kid as quick as you can." he instructed. "And, remember, don't try any monkey business with me."

Judge Cotter turned the key in the lock. The stranger was now in the chapel and had closed the door part way.

"Well, Bobby", greeted Judge Cotter, "didn't I tell mother I did not wish to be disturbed?"

"Yes, Daddy. But... but..." stammered Bobby.

"Hurry up, Bobby" commanded Judge Cotter. "I'm very busy"

"Well... well, Johnny and we was playing a game and he cheated. Can I cheat too?"

"Be a man, Bobby", counselled Judge Cotter. "Play the game on the square, and don't worry what the other fellow does. Now, hurry on, and don't disturb me. Good night, son". And the Judge patted the boy's head.

When the door was again closed, Judge Cotter turned and walked to the chapel where his fate awaited him.

Again there was a rap on the door. Perspiration stood out on the brow of Judge Cotter. He hesitated and then went back to the door.

"Who's there?"

"It's me, Daddy. It's me, Bobby. I want to go to the chapel and say some prayers."

Judge Cotter was exasperated. "Go away, Bobby! Go to your room and say your prayers by your bed. Now, Bobby, be a good boy and leave me in peace and quiet..."

Silence reigned for a few short moments. But Bobby was not yet gone.

"Daddy, I can pray better in the chapel."

A cold sweat now enveloped Judge Cotter. He wondered how much longer the man in the chapel would wait while he stood and argued with his son, Bobby. Perhaps even now the man was growing impatient and preparing to shoot him down without further delay.

"Bobby, do as I told you, and don't stand by that door."

Something was muttered that sounded like "Aw, shoot" And then very softly, "Good night, Daddy."

"Good night, son, and God bless you" answered the judge.

Once again Judge Cotter turned to the door of the chapel. He slowly pushed open the door, and looked around the chapel. It was empty!

Bewildered, Judge Cotter switched on the light. The man was gone. The small colored glass window was open, and the night air was causing the vigil light to flicker. Wondering what happened, Judge Cotter walked toward the small altar.

A small soiled piece of torn paper lay at the foot of the beautiful carved statue of the Sacred Heart. Judge Cotter picked it up:

"Dear Judge, When I came here tonight, I had my mind made up to kill you. But this red light and statue made me stop. Please pray for an exon."

Judge Cotter had to read the note three times before he realized the truth. Then he dropped to his knees and offered thanksgiving.

— N. N.

SUNBURN...

A Sunday morn dawns clear and bright,
The sun comes up,... a lovely sight,
And 'ere your duties are all done,
You skip away to have some fun.

Your destination is the beach,
The subway brings you within reach,
The trains are filled nigh to the top,
But soon conductor yells last stop.

Arriving there you find some friends,
Take a dip?... Well, it all depends,
Water cold?... Emphatically no,
In fact its warm, very much so.

Swiftly you don your bathing suit,
What matter.. tho' you do look cute,
Ah... how pleasant it is to be,
Far from the scorching, hot city.

You enter the sea e'er so prim,
Into the water, cool and grim,
Water warm?... Emphatically NO!
In fact its cold and very much so.

But then you lay down on the sand,
A handful slips out from your hand,
And as the sun shines on your back,
In heat, you know, it does not lack.

Quite often at your arms you glance,
Perhaps they're tan... might be by chance,
But no such luck, a pinkish red,
Is your reward, on nature's bed.

The sun, at length, reaches the top,
And towards the west it starts to drop,
In spite of this the intense heat,
Has work to do and does it neat.

Soon perspiration starts to drip,
It's time to take another dip,
So towards the sea you wend your way,
The afternoon is spent that way.

Then finally you start to dress,
Your arms, your shoulders show success,
Your face is red, also your nose,
Your back,... oh well, put on your clothes.

— F. A. Raugas.

UŽ VILNIŲ!

Vilniuj viltis,
Nors mirus širdis!
Vilniuj ateitis,
Nors rodos tik naktis!
Iš Vilniaus klausimo,
Plaukia poezija kupina.
Negirdėtos jai dvasios,
Patrioto nuo pradžios.
...Vilnius tai ramstis ir jiega,
Kuri jungia lietuvius po priesiega.
Kovot, kariaut, kad ir kruvinai,
Mūs Vilniui... nors ainių atminčiai.

— Plytaitis.

THE WANDERER

The bridal paths that wind through Sunnyside Park are well patronized by riders. Most of the horses used are hired from the riding academy located on the south side of the park. Groups made up of attendants and horses — lovers are always to be found lounging about the entrance of the building.

A gray — haired man, whose appearance told its own story of a life ill — spent, shuffled into one of these groups and asked for a job. Just a glance at that time — worn face and you would correctly place his age between seventy-five and eighty years.

A surge of pity caused a bystander to dig into his pocket and extend a bill to the old man. It was not accepted. He wanted a job, not charity.

There was no additional help needed in the academy. Nevertheless, the proprietor could not turn the vagabond away.

"Come around in the morning, pop, and I'll have a place for you."

"Doing what?" inquired someone.

"He can help Wally clean out the stalls."

Two weeks later the little Catholic Church on the same street conducted a mission. Men strode in steady streams past the riding academy on their way to the services. Most of the attendants at the school were Catholics and they responded to a man.

The old fellow's curiosity was aroused. He asked and was told what was taking place. On Friday night he waited till the men had departed for the services, then he headed in the same direction.

Arriving at the church, he loitered near the steps... and passed on. Saturday night he again started for the edifice. Again he hesitated at the entrance... and again he passed on.

Sunday was always a busy day at the academy. When the old man finally reached the church, the services were over and the doors locked. The mission was ended.

There were no tears to make the anguish of that heavy heart. The day of tears were long since past. The misery of the moment just clutched at his throat and caused him to gasp for breath. His last chance had come, found him lacking in courage, and was gone... forever.

Back in the stalls the following day, the old man overheard one of the attendants remark that the missionary fathers usually remain at the church for several days before they to to another parish.

That night he mounted the steps leading to the priests' house and raised his finger to the bell. One finger found the button, but, there was no pressure behind it.

Just as they had on Friday and Saturday nights, when he stood at the entrance to the church, a flock of jeering and stinging thoughts darted through his head.

"Why, you old reprobate, you'll be thrown out! You've had your wild fling all these years and now, just because you've reached the end, you want to confess and expect absolution! Come on, get away from here, you old hypocrite!"

The worn hand drew away from the bell. He turned. With his eyes drooping to glimpse the top

step, he did not see the form heading up the stairway.

"That bell doesn't always work. Guess that's why no one answered you."

Startled, the old man glanced toward the speaker. He trembled. The man wore a roman collar!

There was no chance now to escape. He hastily wracked his brain for an excuse to pass on. He turned his eyes again toward the priest to speak the lie. But one look into those clear, unflinching, understanding eyes, and his tongue was powerless.

The priest took in the situation and started up the stairs.

"Let's go back", he said softly.

Those kind eyes, that soft voice, the gentle manner of the priest, completely disarmed the old man. His fear and trembling vanished. He followed obediently, willingly; the victory seemed already half won.

"Father, father", he cried, "I shouldn't be here. I ain't been to church in fifty years."

The priest raised his eyes to thank Him Who had guided this wanderer to his very side.

"Father, is there... is there... still a chance... a chance left for a sinner... like me?"

With all the earnestness of his entire being in his words, the priest answered:

"My good man, there's enough chance left for you to become... a saint!"

A saint! The word rang through the old man's mind. A saint! His head dropped back, his eyes closed, his hands raised slowly and clasped.

"God! You are so merciful! he whispered.

The Marian Missionary father, who tells his true story, adds that it was one of the happiest moments of his life when, on the following morning, he was privileged to place Sacred Host on the tongue of this penitent.

He relates that he never before held such a holy and joyful expression on a human face as that which illuminated the uplifted countenance of this aged wanderer.

— N. N.

KLAUSYKITE

Lietuvių Radio Valandų

— Kurias Teiks —

MARGUTIS

Kas Sekmadienį

Iš Stoties W. J. J. D. 1130 kyl.

3:00 val. po piet Standard Time.

4:00 val. po piet Eastern Standard Time

Prasidēs Spalių mėn. 23 d., 1932 m.

KRAŠTAI, LAIKAI IR ŽMONĖS

Laiminga Šalis!

Kas tikėtų, kad net ir dabartinaisiais laikais yra pasauly šalis, nežinanti, kas yra „depresija“, o vienok tokia šalis yra Republika Islandija, ant salos to paties vardo.

Kraštas tai neturtingas; žmonės gyvena sunkiai dirbdami — daugiausia užsiima žuvininkyste; neturi nei armijos nei laivyno, bet už tat ir nežino, kas yra ekonominis krizis.

Islandija tai viena iš seniausių respublikų pasauly (nors sujungta su Danijos karalyste) tvarkosi nuo su virš tūkstančio metų parlamentariai, ir jos moterys nuo daugelio šimtų metų turi lygias teises su vyrais. Stebėtina, kad nors visame pasaulyje verda nuo visokių atmainų, Islandijoje nei politinis nei visuomeninis, nei šeimyninis gyvenimas nepasikeitė: šeimynose atsiranda mažiausia po 6 vaikus, o apie divorsus kaip ir negirdėt.

Gal pakviesti į Ameriką patarėjus iš Islandijos, kad sutvarkytų mūsų gyvenimą...

Moterų Perviršis Italijoje.

Paskutiniaisiais statistiniais duomenimis pasirodė, kad Italijoje 1931 m. vyrų buvo 20,521,758, o moterų 21,187,823, vadinasi 666,065 moterų daugiau negu vyrų. Per ilgus laikus vyrų ir moterų skaičius Italijoje buvo maždaug vienodas, tik per paskutinį karą moterų skaičius paėmė viršų.

Galas Nepriklausomybei.

Tikrai, ramiai viena iš mažiausių, bet ir garsiausių Europos valstybių neteko šiais metais savo nepriklausomybės. Monaco pasidavė Francūzijos protektoratui ir nors turės, kaip Maroko savo valdovą, bet ir kaip Maroko turės su Francūzija skaitytis. Priežastimi to pasidavimo buvo nusibankrutavimas Moroko valdovas Liudvikas pasirašė po sutartimi su Francūzija, kaip kita-syk paskutinis Lenkijos ir Lietuvos valdovas Stanislovas pasirašė po dokumentu likviduojančiu jo valstybę.

Šv. Stepono Karališkas Vainikas.

Ungarai karaliaus neturi, bet už tat didžiausią pagarbą atiduoda savo buvusių (gal ir būsimų) valdovų

karūnai. Laikoma ji yra karališkojo pilyje, Budapešte, kambaryje nuo kurio durų du auksiniai raktai yra visados pas aukštą tam tikrą valdininką t. y. Šv. Stepono karūnos sargą. Dieną — naktį prie to kambario stovi garbės sargyba sudaroma iš puskarininkų, kasdien paties Karo Ministerio skiriamų. Ungarai tikisi, kad jau netoli diena, kurioje toji brangiausioji tautos relikvija ir galybės simbolis apvainikuos tikrojo valdovo galvą. Karalius Šv. Steponas gyveno 900 metų atgal ir tai jis įvedė krikščionišką tikėjimą Ungarijoje.

Imperatoriaus Kaligulos Laivai.

Italijoje baigia sausinti ežerą Nemi, kuriame prieš 18 šimtų metų buvo paskandinti du Romos Imperatoriaus Kaligulos laivai. Visas tas sausinimas buvo pradėtas dėl tų laivų iškasimo. Dabar jau prie jų prieita ir jie yra valomi nuo dumblo, kuris pasirodo, ne tik jiems nepakenkė, dar juos apsaugojo nuo vandens kenksmingo veikimo.

Remontas Vatikane.

Šv. Tėvo rūmuose Vatikane eina milžiniškas remontas lubų, kuriose yra išimami mediniai balkiai, o jų vieton duodami plieniniai. Darbas taip yra varomas, kad nekliudo kasdieniniams Šv. Tėvo užsiėmimams, ypač lankytojų priėmimams t. y. audijencijoms.

Vienuoliai Grįžta į Savo Vienuolyną.

Italijos Vyriausybė leido vienuoliams Kartuzams grįžti į jų seną vienuolyną Pavijoje, netoli Milano. Tas vienuolynas buvo įsteigtas 1396 metais ir po Francūzų Karturijos buvo daugiausia pagarsėjęs vaistingais rėrimais, vadinamais „chartreuse“, o taip pat puikia architektūra ir įrengimais, rodančiais vienuolių darbštumą, kultūringumą ir sumanumą. 1782 metais revoliucionieriai buvo išvarę vienuolius, bet 1843 jį iki 1881, kada masoniška Italijos valdžia vėl juos prašalino ir puikų vienuolyną konfiskavo. Dabar vienuoliai grįžta, bet supranta, kad nebus ten pilnais savininkais, nes ir bažnyčia ir vienuolynas turės būti prieinami lankytojams, kas yra prieš T. T. Kartūzų regulas, kurios yra la-

bai aštrios ir net jiems patiems savųjų tarpe draudžia pasikalbėjimų, išimant žodžius „momento mori“ — „atmink mirtį“, jų prie sutikimo kartojamus. Be to vienuolynas pasilieka po priežiūra Valstybinio Apšvietos Ministerio.

Naujų Šventųjų Kanonizacija.

Galima tikėtis neužilgo paskelbimo naujų šventųjų, kurių gyvenimai yra dabar tyrinėjami Romoje. Šv. Kongregacijose. Vardai tų garbingų asmenų yra sekantieji: Pal. Jonas Bosko, Pal. Salvator do Orta, Pal. Andriejus Fournet, Pal. Joanna Thournet, Antanas Claret, Marija Pelletier, Vinenta Gerosa, Beata, Capitano, Gemma Galgani ir Juozapas Pignatelli: beveik visi vienuoliškų kongregacijų įsteigėjai ir įsteigėjos. (Kada susilauksim Šventųjų iš Lietuvių tarpo?)

Vokietijos Ateitis.

Žymiausias dabartinis vokiečių rašytojas, Nobelio dovaną pažymėtas Tomas Mann pasikalbėjime apie Vokietijos ateitį pasisakė, kad jis netiki į pergale fašizmo arba Hitlerizmo, kuris yra nei vokiškos kilmės, nei pagal vokiško būdo. Pagal jo žodžių hitlerizmo tėvu yra Francūzas Gobineau. Mann tikisi, Vokiečių republika po susirėmimo su hitlerizmu išeis radikališkesnė, negu buvo iki šiol, nors tai ir nebus bolševizmas.

6 Milijonai Vergų Pasaulyje.

Anglija rengiasi prie iškilmingo paminėjimo panaikinimo vergijos 100 metų sukaktuvių. Daromos yra prietos progos pastangos panaikinti vergiją visam pasaulyje. Šeši metai atgal panašų nuosprendį išnešė Tautų Sąjunga. Skaitoma, kad pasaulyje vis dar yra 6 milijonai vergų (jei neskaityti nelaimingųjų vergaujančių Bolševijoje).

„Ukininkų Diena“ Jugoslavijoje.

Nuo 360 metų kas rudenį (rugsėjuje) yra labai iškilmingai švenčiama „Ukininkų Diena“. Tas iškilmingas sudaro didelis susivažiavimas ukininkų, prakalbos, eisenos, arklių lenktynės ir t. t. Šių metų tos „Dienos“ iškilmingumą padidino atvykimas ministrų, senatorių ir iš visos Jugoslavijos delegatų.

— M. U.

LIETUVOJE

Jaunimėlis Lietuvoje kruta, juda. Jaunos širdys jokių krizių, jokių bėdų vargų nepripažįsta. Nežino taipojau jokių nepasisekimų. Jaunatvės energija, tikėjimu stiprinama, visa gali ir pajėgia.

Nepaisant didelių nuovargių darbymečių metu, jaunimėlis randa laiko ir pasilinksinti. Skambi daina plačiai aidi apylinkėse.

Ar dirbdamas, ar ilsėdamas jaunolis vis dainuoja. Iš jo tyros širdies taip pat ir liejasi dainos garsai. Ir tokie švelnūs, malonūs, lietuviški. Naktyganiai, išjoję naktimis arklių ganytų, savo dainomis užliuioja plačiųjų apylinkių miegalius.

Labai gaila, kad sava, lietuviška daina jau ima jaunimui nusibosti. Palengva išivyrauja įvairios rusiškos, lenkiškos ar gudiškos melodijos. Gi lietuviškoji daina tarpsta tik žilų senelių atmintyse, tačiau palengva ir iš ten išnyksta, išdyla. Seneliai miršta. Mirdami nusineša į kapus ir dainą. Iš ten jau niekas nebeišgirs.

Kiek dainų, pasakų, patarlių, priežodžių bei šiaip gražių liaudies posakių nuėjo į kapus. Nuėjo užtat, kad niekam buvo nė galvoj juos užrašyti. Reikia pasakyti, tai didelis turtas, tai didelė brangenybė, kurios mes nevertinam, ar pervėlai emėm vertinti.

Dabar imtasi surašinėti šį turtą iš liaudies lūpų. Deja, pervėlu. Jau daug senelių išmirė, daug ir dainų nusinešė.

Bet geriau vėliau, negu kad niekad. Surašysime nors tas, kurių nenusinešė, kurios dar tebetūno žmonių atmintyse. Ir tai jau bus didelis darbas, už kurį mums bus dėkingos ateities kartos, būsimieji mokslininkai, rašytojai, istorininkai, tautosakininkai.

Vytauto Didžiojo Universiteto Humanitarinių mokslų fakultetas šituo klausimu jau labai daug padarė ir tebedirba. Labai gaila, kad plačioji visuomenė neperdaug reaguoja fakulteto raginimams užrašinėti visą tautosaką ir siuntinėti ją universitetui.

Ir čia mūsų jaunimėliui ir visiems labai ir dėkinga darbo dirva.

— 0 —

Užeis liūdno, niūrios rudens dienos. Tada mūsų jaunimėlis daugiau skaitys, lavinsis, o gal ir kokius nors kursus lankys. Nors mūsų vyriausybė už suaugusių švietimą mokytojams ir nebeskiria atlyginimo, tačiau vis delto randasi nemažas skai-

čius idealių mokytojų, sutinkančių be jokio atlyginimo padėti mūsų kaimo jaunimui. Taip, pav., yra vietų, kur dar egzistuoja vakariniai suaugusiems kursai, nors jau atlyginimo seniai niekas jiems nemoka ir neskiria.

Reikia pastebėti, kad dar yra daug analfabetų, t. y., isai nemokančių nei skaityti, nei rašyti. Tačiau jie jaučiasi esą atsilikėliais ir stropiai deda pastangų pramokti. Mat dabar rašto mokėti jau reikalauja patsai gyvenimas. Seniau žmonės pajėgdavo apsieiti be rašto, dabar gi tai jau labai sunku. Reikia pasakyti, seniau ir karaliai rašto nemokėdavo. Gal jiems tada ir buvo nereikalinga, tačiau dabar priešingai.

— 0 —

Jaunimo mėgiamas laikraštis "Pavasaris" atrodo tikrai „aristokratiškai“, jei palyginsime jį su kadaiseėjusiu jo protėviu dar prieš karą ir karo metu. Reikia pasakyti, šis laikraštis moka jaunimą užindominti, patraukti jį, randa žodžių prabilti į jo sielą. Na, užtat jaunimas jį ir mėgia. Toks mėgiamas pasidarė dar ne labai seniai: kai jį redaguoti pėmė įdomus žurnalistas p. Juozas Keluotis, dabartinis „Naujosios Romuvos“ redaktorius. Nuo tada „Pavasaris“ vis tebėra aktualus, vis įdomus, vis gražus ir visų laukiamas.

— 0 —

Šiaip būtų nieko, tik tie ekscesai ir trukdymai iš administracijos pusės tormazuoja jaunimo švietimą. Būtų labai ir labai neprošalį, kad dvasiškoji ir pasaulinė vyriausybės rastų bendrą kalbą ir susitartų. Šitie abiejų didelių pajėgų ginčai labai nualsino šalį ir sukiršino žmones. Jei dar gilyn eis ši nesantaika, tai tada laimės kas nors trečias. Tačiau iš to nesidžiaugs nei pasaulinė, nei dvasinė vyriausybė. Tai mūsų tautos viršūnės turėtų suprasti, tačiau ir ligi šiol nesupranta. Turėtų pagalvoti, kol dar nevėlu.

— Isis.

Anglies Kelionės.

Viena iš didžiausių Anglinių kompanijų Airijoje "Fulmen" užsakė sau anglį ne gretimoj Anglijoj, bet tolimoj Lenkijoje. O vėl Lietuva susilaukė jau šįmet anglies iš Anglijos...

Nepaisant, ką, apie tai mano ekonomai ir politikai transporto kompanijos tikrai turi būti patenkintos.

IVYKIAI

ŠIŲ METŲ JUBILIEJAI

Šie metai yra labai gausingi jubiliejais:

Štai ŠVENTASIS TĖVAS Vasario 6 d. minėjo 10 metų savo popiežiavimo.

— 0 —

VYTAUTO D. UNIVERSITETAS Lietuvoj vasario 16 d. irgi turėjo 10 metų sukaktuves.

— 0 —

JUNGTINĖS VALSTIJOS Vasario 22 d. šventė 200 metų ruo G. Washington gimimo.

— 0 —

SESELĖS PRANČIŠKIETĖS iš Pittsburgh, Pa. Kovo 15 d. minėjo 10 metų savo gyvavimo; iškilnes perkėlė į Rugpiūčio 25 d. Dalyvavo jose Vyskupas Boyle ir labai daug svečių iš visų Amerikos kolonijų.

— 0 —

RAŠYTOJAS JONAS KMITAS, (Kun. K. Urbanavičius, Boston, Mass.) Geg. 19 d. Marijonų Kolegijoje Thompson, Conn. buvo iškilmingai pagerbtas iš priežasties 35 metų kunigystės ir 40 metų literatinės darbuotės.

— 0 —

VYČIAI Rugs. 17 d. Bostone per Jubiliejinį Seimą iškilmingoj Vakarienej prisiminė sau 20 metų savo gyvavimo. Galimas daiktas, kad Chicagoj turės koki bankietuką iš priežasties to savo jubiliejaus. Blogai kad blogi metai.

— 0 —

SESELĖS KAZIMIERIETĖS Chicagoje Rugs. 30 d. labai iškilmingai šventė savo sidabrinį Jubiliejų 25 metų. Dalyvavo iškilnėse Vyskupas Hobanas, Lietuvos Konsulas, Kunigas Milukas iš New York ir didelė daugybė Chicagiečių jų tarpe ir Vyčių Pirmininkas p. Lapinskas.

— 0 —

LIETUVIŲ DAKTARŲ DRAUGIA Chicagoje gyvuoja 20 metų ir nutarė iškilmingai paminėti tas savo gyvavimo sukaktuves įrengimu Spalių mėn 5, 6, ir 7 d. d. Lietuvių Auditorijoje Chicagoj Sveikatos Parodos.

— 0 —

VYSKUPAS P. BUČYS, Rugs. 20 d. pasiekė 60 metų savo amžiaus.

— 0 —

KUN. J. AMBOTAS, Hartford, Conn. Rugs. 18., šventė 20 metų klebonavimo.

— M. U.

COUNCIL CHATTER

BROOKLYN, N. Y. Council 49.

Even the rain, nowadays, complains Ann Boris, a promising pinochlist, is becoming too familiar with people. Ann claims its gone as far as to pat her on the back.

Anthony Bagdonas, our eminent dialectician, is one who bitterly detests the idea of going to bed at night. After twelve, our "Baggy" becomes quite an interesting conversationalist, particularly when he has a sandwich and a dill pickle.

Ann Barris, our illustrious and incumbent secretary, discloses the fact that the sensational headlines most undesired by the women of to-day are wrinkles.

Joe Brangaitis, our systematic scientist, recently issued a report concerning his discovery as regards the longevity of the day in the summer and the brevity of the same in the winter. Joe claims that he was able to do that. Cold contracts them, hence this authentic reasoning.

Ann Bushman, our little miss-once-in-a-while, claims that the highest that it has sis the most stories.

Charlie Fogelman, has decisively disclosed the fact that the reason men wear large watches in comparison to the ladies' single ones, is because the men usually like to have a big time.

Anthony Pakinkis, a man of enormous experience, claims that the nice but uncultured young ladies of to-day are like brown sugar, — sweet but unrefined.

Benny Sirvinskas, a man of numbers, says that the real motive in branding the first row in the theatre with the cognomen, "bald head row" is because the occupant are usually scalped for their tickets.

The most dangerous kind of an assassin, reports Johnny Gundash, a kibitzer of no small fame, is the indurated young man, is another who despises sleep. Vince claims that he is all for dollar green backs instead of silver dollars for he says that

each time you fold it you double it, and when you open it you find it in-creases.

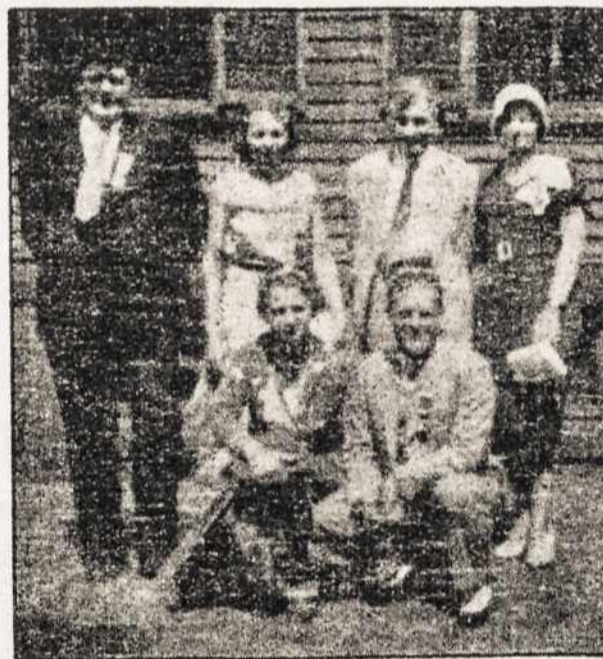
Johnny Griškas, philosopher, reveals the fact that "i" is the luckiest of the vowels, because its the center of bliss, while "e" is in hell, and the rest are in purgatory.

The only difference between a mouse and a young lady, says Anthony Klumbis, our most distinguished philanthropist, is that one harms the cheese and the other charms the he's.

Whenever Mr. Brundza, our organist, complains of his coffee being cold, his wife usually makes it hot for him.

And I guess most of you, dear "forty niners", would surely take great pleasure in making it hot for me if only you might be positive of my indenttity. However, until the revelation.

— Yours Truly.

Ohio Valstybės delegatai Vyčių 20-tame Seime. Priklaupę J. Luiza, 25 kp. pirmininkas, A. Salasevičiūtė, Centro izdo globėja. Stovi iš kairės į dešinę: J. Sadauskas, A. Rakauskaitė, „Vyčių Tėvas“ M. Norkūnas ir V. Sinukevičiūtė 96 kp. fin. raštininkė.

Šią klišę aukoja A. J. Naunčikas, 8835 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio. Patartina Vyčiams jį paremti savo darbeliais.

— J. S.

ŠIS TAS APIE 38-tą KUOPOS NARIUS.

Mūsų senas pirmininkas J. Kiserauskas vėl darbuojasi komisijose. Laikinais jis yra išvykęs į artimą farmą poilsiui.

Neužilgo bus pradėtas narių vėjus; jį ves Elzbieta Laucaitė. Sako, stengsis daugiausia pritraukti vaikinių. Labai gera žinia, be abejo vaikiniai atves ir merginų.

Naujas Sporto direktorius A. Kaminskas ką tik sugrįžęs iš Californijos Olimpiados papasakojo nariams apie jo planus sporto srityje. Planai nieko sau.

Naujas prezidentas Petras Marčulaitis laikosi Roosevelt'o partijos, to ir pageidaujama. Dabar užėmęs vietą po didelių rinkimų, mano važiuoti kelioms savaitėms atostogų pas p. Roosevelt'ą pranešti, kad demokratams laimėjo.

Finansų raštininkė D. Lukauskaitė įdavė didelį orderį fabrikantui dėl naujų blankų, manoma, kad laikai pagerės.

Bankoms užsidarius ir Vyčių aukso žlugo. Dėka mūsų darbščiai kasieri Stasei Kiserauskaitei, tai mes suspėjom pagauti vieną dolerį. Tai toks šiandien kasos stovis. Kas bus, Stasyte?

A. Vitkus naujas maršalka yra labai mandagus. Štai ką jis pareiškė: "Jeigu Vyčiai šiandien kenčia narių trūkumą tai delto, kad maršalkos per žiaurūs buvo." Mūsų Antanėlis toks simpatiškas.

Vyčių reporteris M. Marčulaitis rašo Prano Vitkaus biografiją. Pranas yra pagarsėjęs vakarų tyrinėtojas.

Štai trys kaimynai. A. Stulgaitis, V. Pipiras ir Ona Vitkus duoda gastroles Butterfly teatre, arti lietuvių svetainės. Ona Urbickaitė ir Ona Vandapolaitė ką tik parvažiavo iš "Summer Homes" iš Lake Michigano parko. Mūsų panelės labai gerai jaučiasi sako pasunkėjusios dešimtį svarų.

Augštaičių Juzė.

MARQUETTE, COUNCIL 112

Mr. Jack Juozaitis is conducting the meetings at Marquette since Mr. Anthony Lapinskas left to continue his schooling.

Ping Pong is till going strong here. Dr. Shimkus, as it was revealed, talks ping pong in his sleep. Will you please find out whether he snores or not, George?

Joan Janis hates to be followed. I don't see how anyone can keep from following you, Joan.

Frank Snekutis and Sophie Gerdwainis get a great kick out of making eyes and staring at each other during meetings. I wonder if they're getting serious???

I'm sure you would all like to know who the "Tarzan" of Council 112 is. None other than Anthony Kupsis that graceful little cave-man of ours.

We are very glad to see the Newlyweds attend our meetings. They are Mr. and Mrs. Vincent Jonaitis. Mrs. Jonaitis was formerly Miss Emily Valentinas. The Board of Directors meeting was held at their home, Monday, Sept. 26, 1932. After the meeting we were served some delicious coffee and cake.

HERE'S SOMETHING TO TALK ABOUT...

Marquette Council 112 is giving a dance October 26, 1932 Wednesday Eve., Nativity B. V. M. Parish Hall, Admission 35 c.

As on all other Marquette K of L dances, we are sure you will have a good time.

Don't forget the day, October 26, Wednesday Evening.

Goodnight, not goodbye for you'll hear more from

— „The Gossiper.”

„VYTIES“ TURININGUMAS

Paskutinis t. y. pirmas poseiminis „Vytis“, kuris buvo tik paprastas turėjo teksto, ne skaitant pagarsinimų maž daug 12,000 žodžių, 25-ki rašytojai patalpino jame 48 visokio ilgio rašinėlius. Ir kas gali pasakyti, kad „Vytis“ neturiningas, arba ne įdomus?

Gal tik ne visiems skaitytojams tinka, kaip ir valgis, nors ir skaniausias ir sumaniausiai pagamintas netinka pagadintų vidurių arba neišlavinto skonio žmonėms.

KNIGHT LIFE IN JERSEY CITY

Our former correspondent, Lou Kappil, has bid us farewell for some time. He departed for the University of Alabama leaving everyone as a friend and not an enemy, as we hope, despite his write-ups.

He has been our reporter since the club was organized, making and breaking friends through his work. His fine work has been appreciated by all.

Lodge 124 is running along smoothly on four wheels with power picking up all the time. The members are co-operating with committees and officers of the lodge to the best of their ability.

The Social Committee certainly deserves credit for making a social success of the bus ride to Hook Mountain Grove in as short a time as they did. Everybody present certainly had a wow of a time.

The Athletic Committee has been re-organized by having two new members elected, namely, Helen Condrate and Lou Ketcirtis. The committee is making plans for a fine and strenuous athletic season for all participants including both male and female. With Mr. Joe Balutis as chairman the committee ought to cover much ground in comparison to their predecessors.

Our delegate to the National Convention at Boston, Michael Martinkus, gave us a very detailed report on the convention. He put the convention before us in such a manner, through his report, that every member present felt as if they were there on the scene and witnessed it. Mr. Martinkus is one member worthy of much praise for covering the ground of the convention thoroughly. And now the DIRT.

DEPRESSION IS OVER. At least to Joe Zimkus and Lapinski. For the first time since the club is organized these two above-mentioned Knights took Tessie and Nora to a bus ride given by the lodge.

Whitney Zabatka played a dirty trick on Joe Zimkus. Listen, Whitey, lay off other fellows girls, meaning Tessie Stolpun, especially on return bus rides.

Lou Ketcirtis has fallen for a "Little Nurse" out in Pa. You better change your trade from barber to doctor.

Johnnie Zvirblis. Remember the Polish — American boat ride. CONCENTRATE!!!

Whitey Z. Since when did you turn a reporter by night signing off at 9:30 to a certain Miss.

Why the cold shoulder between Bertha and Vinnie?

Our "Night Owl" Bill Bazilus travels on Saturday nights till the wee hours of the morning and forgets about the noun "Church" the next morning.

The Lodge wishes to extend its congratulations to Miss Anne Machonis.

O. K. Knights!

Silent Reporter.

ROCHESTER, N. J., Council 93

"Did you ever her of it?..."

Well, well, what do you think I mean? Of course, nothing else but the popular P. F. "frat" of our Council. It's the only "frat" of it's kind and is it exclusive? I'm not asking I'm telling you but keep it to yourself.

The officers are Milly Parks, the president, (she likes "presidents"), a chubby little rascal (that's what he said) with a sweet personality (poisonaliay — maybe) — full of raseality. And after every party hates "to be left in that condition"... (Chew Beech-Nut gum; it's always refreshing.)

Now the vice-president, Joan Gurdell, is a half-pint and bubbling over (reminds me of the "Maennerchor"). She loves 'em and leaves 'em but they always come back for more (what?) Can you blame 'em? She's charming and gracious, dashing, vivacious... Which proves that a small amount may be worth a great deal.

Bernice Jokszas, secretary of "Pappus Fappus frat.", certainly makes use of the pen by writing a certain somebody's initials all over her boudoir. "Three guesses who do you love?" She believes that the reason you have two ears and one mouth is that you should listen twice as much as you talk.

Now, a bit about the "honorary" members. J. F. our outstanding golfer is this young man and championships are nothing to him. F. P. — no one but himself can be his paralled. F. C. — carefree: the way we'd all like to be. And J. M. would rather be right than president but right or wrong he's always right...

— The Four Horsemen.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

ALVINA SALASEVIČIUTĖ, 25 kuopos narė.

CHICAGO, ILLINOIS. Marquette Park.

The activities of Council 112 are steadily increasing. During the summer the meetings were held almost weekly; there were no signs of depression in the line of action.

A "Night in Spain" dance held on June 22 at Vytautas Grove proved to be a success in every way. The committee which is responsible for the success consisted of A. Kupshis, Catherine Lobick, E. Druktenis, Ed. Valančius and J. Juozaitis — chairman (as usual).

On Aug. 14th the council had its Annual Boat Excursion. J. Juozaitis, K. Lobick, E. Valančius and L. Shimkus certainly worked hard in making the excursion a success. The profit made on the excursion was used to pay the expenses of a Beach Party which was held within a few days after the sea trip.

On Sept. 11th Marquette honored the Rockford knights, who had come to conquer the Council 112 nine. Oh what a game the two council played! Well, never mind the game.

After the game the chief coach K. Lobick and her assistants: L. Velicka, J. Lobick, A. Juozaitis, A. Mar-

tins, R. Shukas, B. Degymas, Zakarauski, John Stulgis and J. Lobick, furnished a good and tasty meal for the guests.

It was too bad that we had to eat in a hurry; there were church services next door. Anyway the council takes off its hat to Miss K. Lobick and the assistants for the work they did.

— The Shadow.

KENOSHA WIS. 38-ta Kuopa.

Vos pora savaitių įvyko kuopos metinis susirinkimas, kuriame narių susirinko neperdaugiausia. Bet vis tik buvo tokių, kurie įvairiais būdais mėgins silpnašias kuopos ydas pataisyti.

Nauja valdyba susideda: Kun. B. Vitkus — Dv. Vadas; P. Marčulaitis, Jr. — Pirmininkas; D. Lukauskaitė — vice-pirmininkė; V. Juzėnas — Raštininkas; D. Lukauskaitė — Fin. Raštininkė; S. Kiserauskaitė — Išd. Be to įvairioms komisijoms vadovauja: J. Kiserauskas, Ona Laucaitė, A. Kaminskas, A. Vitkus ir M. Marčulaitis.

Naujoji valdyba jau ėmėsi darbo ir pasisikrėtė pareigoms: V. Juzėnas ves Dramos sekciją, D. Lukauskaitė rūpinsis pasilinksminimo, E. Laucaitė — naujais nariais ir A. Kaminskas — sportu.

Apie Spalių mėn. pabaigą mūsų kuopa perstatys „Svetimas Plunksnas“, kurias parašė J. J. Zolp. Tikimasi, kad visi susirinkę gerai pasijuoks.

— Augštaičių Juzė.

DID YOU KNOW?

That Council 14 extends its cordial invitation to you, dear Knight, to come and enjoy yourself at their Club Room. Bridge, chess and checkers, ping pong, music, a library, and other forms of enjoyment are at the disposal of all who wish to amuse themselves.

That the task of piloting the Cicero basketball quintet to another championship was given to Frank Zuk, former captain of the Champs. Mr. J. Wallace was chosen to assist Mr. Zuk.

That Miss Helen Petkus was again chosen to manage the girls' division of athletics.

That Council 14 opened their fall social season with a dance, which was scheduled for October 1st.

That the Council is to act as hostess to Council 112, when the latter invades Cicero in a return Ping Pong Tournament. We are looking forward to meeting you, Council 112.

That the boy who deserves the biggest hand of applause is none other than Frank Nakrosius, the one-man committee.

That the Council's social successes are in the hands of F. Nikrosius, J. Cibulskis, W. Petrosus, Anne Chekaitis, and Anastasia Jauksa.

HARTFORD, CONN. Council 6.

On Sunday evening September 18th, the Holy Trinity Parish held a surprise party on their pastor, the Reverend Father John J. Ambot who on that day was celebrating his 20th anniversary as pastor of that parish. Over 500 people crowded into the parish hall to honor their much beloved spiritual leader and amongst them was the Mayor of the city of Hartford, many visiting clergymen around the state. Each one spoke in the very highest of terms expressing sincerest wishes for long life and club our heartiest greetings to our most loyal rooster. No one has done more for us than he and words cannot be made fine enough to express our true sentiments.

Part of the success of this affair can be attributed directly to our club for many of our members served on the arrangements committee and practically all of our girls acted as waitresses during the banquet. All in all it was a grand success for a most deserving cause.

Club activities were quite dull during the summer months for many of the members were away vacationing. However, things ought to pick up soon with everyone back now.

Members are all talking bobbing, basketball and club parties and soon we will have all of them.

The surprise news of the summer was the licking Waterbury gave us in the tennis league. But it only shows what practice will do and they certainly deserve the honors. Hartford will be better prepared next summer, so Waterbury take warning, especially Al. Galgot.

NUTMEGS

Frank Brasky and Pete Labeskis plan to run a summer resort next year considering the success they had with the "Castle" at Crescent Beach this past summer. Reservations are being taken now.

Our honorable president Leo Mazotas, bought an old car for experience. Now with less than five hours driving time, he has qualified as an expert master mechanic. But that isn't the kind of experience he wanted. Tony Labesky did the same thing, but he was more lucky, he's practically set now.

We were all pleased to hear that the stork paid a visit at the home of Mrs. Ralph Yusko in Baltimore and left a bouncing boy. Congratulations Mary! It was not so long ago that Mary was one of our hardest working members.

Our National Convention delegates came back with all kinds of compliments remarks about Boston hospitality. It seems that they were entertained so well that when the stories of their adventures and misadventures had made the rounds, all of us remaining at home, were sorry that we were not lucky enough to make the trip.

Three of our boys went off to college this fall. Stanley Yesukiewich and Ed. Shages to Conn. State and Peter Naktenis to Duke, N. C. Good luck to you all.

"Connecticut Yankee".

DAYTON, OHIO, 96-ta Kuopa.

Kuopos susirinkimas buvo laikytas Spalių mėn. 4 dieną.

Šiais laikais prisirašė prie kuopos visiems gerai žinomas Juozas Galdikas, kuris pasėtinai pasižymėjęs vietiniame sporte. Laike susirinkimo jis buvo paskirtas atletikos direktorium ir po jo vadovyste bus organizuojamas ir vedamas "Basketball Team" ateinančiam sezonui. Taipgi pristoję prie kuopos Feliksas Galdikas ir Jonas Skačkauskas, kurie abudu yra geri basketball žaidėjai.

Kuopa rengia Hallowe'en šokių Spalių mėn. 22 d. Barney Community salėje. Ekstra susirinkimas bus laikomas Spalių mėn. 19 dieną pasitart šokių reikalais.

Taipgi nutarta laikyti eucherį del parapijos naujos Spalių mėn. 29 d., bažntinėje svetainėje.

— P. A. G.

ATHOL, MASS., Council 10.

Now that the real exciting convention is all over and we have read all the write ups in the "Vytis", concerning the same, and our delegates talked about it at our last meeting, explaining the interesting points I'm sure it isn't necessary to write any more about it.

Our Club is trying hard to make it more interesting for everyone, and we are having new members coming in at all our meetings.

You will no doubt hear more from Athol in the future with a lot of new members, new suggestions.

Our Club gave an outing Oct. 4th. Twenty three members motored down to Westminster and stopped at the Tavern and had a chicken dinner and then dancing followed. Everyone had a nice time.

Now that we are back home we give Pauline Wezmus and Sandy Adams a thought, why ask if they enjoyed the evening, we know the answer — YES.

I hope they will continue being good natured and full of fun for we need a lot of it in our Club.

We, Athol Knights are going to work hard and will have more to write in the "Vytis". So come, let's get going.

— . AH. U.

Į S I D Ė M Ė T I N A

Nuo lapkričio mėn. 1 d. Centre bus galima gauti "Vyčio" narių ženklelių. Kaina \$1.00. Visus užsakymus kartu su pinigais siųskite: Knights of Lithuania, 4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.

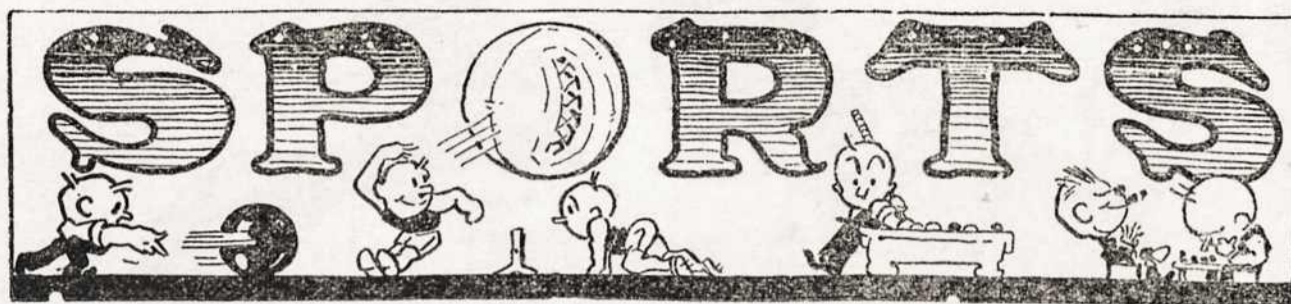
ATTEND THE CONCERT--DANCE

— Sponsored by —

KNIGHTS OF LITHUANIA CHOIR
Chicago District

Sunday Eve., November 6th, 1932

at MELDAZIS HALL,
2244 West 23rd Place

CHICAGO DISTRICT SPORTS

Baseball.

The Chicago K of L's finished their baseball season in impressive style with Brighton Park emerging with the championship for 1932. This is the first trophy for the South Side team and they won it in fine style remaining without defeat. Second place went to Providence. Marquette did its utmost to be one of the first two teams but something was lacking and the team failed to live up to early season predictions. The champions were feted at a banquet given them by the home council. An excellent way to top off the season.

Golf.

The golfers are just as numerous as they were last year. With Town of Lake out of the competition, Cicero stepped in to fill up the vacancy. The Cicero boys are quite modest and unassuming and tell their opponents they're not good at the game. If their opponents believe the story they're in for a good surprise. North Side, winners last year, will try to get another leg on the trophy by winning this year. Three championships in a row and they can keep the cup. The strong contenders are Marquette and Brighton Park. The other teams are dark horses whose full strength is as yet unknown.

Early Standing:

	Won	Lost
Marquette	2	0
North Side	2	1
Brighton Park	1	1
Providence	0	2
Cicero	0	2
Bridgeport	0	0

Basketball

Eight teams have already expressed their intention to enter competition in the basketball league this season. Cicero, Town of Lake, Bridgeport, Providence, Brighton Park, Marquette, North Side, and West Side will again play at St. Phillip's Gym. The Cicero lads will have a bit more competition this year than

in the past. Bridgeport and Town of Lake have reserved first place for themselves.

The commissioners are: Paul Saliner, Mickey Pavilonis, Louie Kučius, Charles Seputis, and some chap called Konnie Savickus. Last year was a financial success for some of the leading councils. The District will probably step in and take a 50 per cent cut for the promotion of sports. Just as football bears the burden in the Big Ten schools of carrying the seasons sports over, basketball will have to do the same for us. The commissioners better get that Scotch blood boiling.

— Sir Loin Steak II.

North Side Beaten!

The N. Side golfers reigned supreme in the realm of golf last season but this year their position on the throne is in a precarious condition. This is the first time since the sport was introduced into K of L circles that the North Siders were defeated, and the pleasure of victory goes to Brighton Park. Beside dethroning the champions, Tirunas of Brighton Park, inflicted defeat on Konnie Savickus who heretofore had not lost a single point. Frisky Kaminskas of North Side, lost to Vic Savage of Brighton Park. The only consolation the losers had was the annexing of three points by Bill Kaminskas from good naturedly and the losers claim they're not out of the running yet. Score: Brighton 9, North Side 0.

Cicero Up Again

The championship council in basketball, Cicero, is finding difficulty in bringing home victories in golf. The boys have shown they know to take a licking as well as a championship. They take it right smack on the come up smiling for more. Theirs is the proper attitude on sports, realizing that a game is not played for the sole pleasure of winning but more for the companionship and enjoyment of competition. The champion is not necessarily the one who takes home the trophy; it's the fellow who can be licked and come

back next time for more until he wins.

With victory over Cicero, Marquette seems to have easy sailing to the golf title. Brighton Park has been disposed of by them so only the weak North Siders have to be eliminated.

Marquette

W. Dixon	3
V. Zopel	3
P. Zopel	3

Cicero

T. Zigaitis	0
B. Kucius	0
V. Balsis	0

KONNIE'S KORNER

The human mind can bear just a certain amount of sorrow and disappointment. When the maximum capacity is reached it then becomes immune to added pangs of remorse and changes to a pleasant feeling of indifferent joy. We may be disillusioned to-day but with an evenings rest our attitude towards life is changed and we're ready to fight for our share of happiness on the morrow. We can be thankful that the future is always a mystery, for that makes life interesting and our hearts hopeful.

— 0 —

This column is always interested in what the various K of L councils are doing. We don't care if you have a meeting at which everyone promises to do so and so and nothing is done, but we do care to see that one group is constantly keeping its members active by introducing new forms of entertainment and education. Your club is as active as you succeed in making it.

— 0 —

The old sage Epictetus said, "A wise man is he who does not grieve for the thing which he has not, but rejoices for those which he has." Other learned philosophers advise one never to be content with what one has but to always strive for more. You will find the world is full of little inconsistencies.

— 0 —

A man fell from a hotel roof,
And from the window bar
He shouted to his friends above,
"I am all right so far."

SMILES . . .

THE GENTLE HINT.

John was certainly a steady man, but he was a bit too steady for Clara. They had been engaged to be married for some years, and still he had never asked her to name the happy day.

One evening John called in a romantic frame of mind, and asked Clara to sing something tender and touching — that would move him. So Clara promptly sat down at the piano and sang: "Darling, I Am Growing Old."

STILL BUSY

A man whose life had been spent in active business passed to the spirit world.

On arriving there he thought, "Now for some rest and perfect peace."

After quite a short time a spirit tapped him on the shoulder and said, "Excuse me, sir: you are wanted on the ouija board."

— 0 —

Visitor from Country (to waitress, as he points to notice on the wall, "No gratuities"): "I say, missy, be there a shortage of them things? Yer didn't have none last time I was here, neither!"

— 0 —

He — Would you be maid if I asked you to marry me?

She — No, only if I said, "Yes".

— 0 —

A Sunday school teacher was telling her class all about the cannibals, and missionaries who went out to foreign countries. "What do you think would be the first thing the missionaries should teach the cannibals?" was one of the questions she put to the class.

One bright little boy answered, readily, "I know teacher. They should teach them to be vegeterians."

HEARD AT THE SEASHORE

"My dear, you should have seen how the rain came down. I got my bathing dress wet through."

— 0 —

"Does he drink to excess?"

"Goodness, no. He isn't popular enough".

RASTUS: "Say Mose, why didn't yoh hit dat fellah what swore at yoh yestiday?"

Mose: "He didn't mean me — he was talking to my girl."

— Konnie.

Modern Shopper — Have you anything snappy in rubber bands?

Assistant — No; but we have something catchy in fly paper.

— 0 —

"I quarreled with Meyer; I should have beaten him black and blue, if I hadn't been prevented."

"Who prevented you?"

"Meyer."

— 0 —

Father: "You were a long time saying good-night to that young chap. I hope you didn't let him kiss you!"

Nora: "Let him! I had to help him!"

DINNER STORIES.

"An undertaker was run over by an auto and died."

"He didn't make much on that funeral, did he?"

"No. In fact, he went in the hole."

IN SCOTLAND

There's a story going 'round about the Scotchman who wanted to smoke monogrammed cigarettes, so he changed his name to Chesterfield.

— 0 —

And then there's the Scotchman who found he had bummed a ride from a taxi driver.

HEAR YE, HEAR YE!

The Brooklyn Knights of Council 41 will celebrate the jovial Hallowe'en Feast on Saturday, Oct. 29th at the Annuciation Hall at North 5th and Havermeyer St. A hilarious time is promised to all. Reserve this date.

THE HERALD FROM COUNCIL 16.

All are cordially invited to attend our Monstrous Dance on October 30th 1932 at St. George Parish Hall.

— "Bill"